

ב"ה

פרשת שמיני – פרה

גם אלו ש'מחויץ למחנה' צריכים לתת הכל להקב"ה

בפרשת פרה יש ענין הדורש ביאור: בנוגע לקרבנות שהקריבו במשכן ומקדש - יש שני סוגים: יש קרבנות שמלבד ההקרבה על המזבח, יש בהם גם חלק שניתן לאכילת הבעלים, כך, שגם הם נהנים מזה, כמו קרבן שלמים וכו'; ויש קרבן עולה, שקרב כולו על גבי המזבח, "כליל לה'", וזהו אחד הפירושים בשם "עולה", שעולה כולו לה' [עוד יותר אפילו משאר קדשי קדשים, שבהם יש חלק גם לכהנים], כי, מצד גודל מעלת הקדושה שבו, אין מקום שבשר ודם יהנה ממנו.

ובשני הסוגים הנזכרים לעיל הוצרכה להיות ההקרבה בפנים דוקא, ויש איסור חמור לשחוט בחוץ.

ובענין זה יש שינוי בפרה אדומה: מחד גיסא - צריך לשרוף את הפרה כולה, ועוד יותר מאשר בקרבן עולה, שעור העולה שייך לכהנים, ואילו בפרה אדומה נאמר "את עורה ואת בשרה גו' על פְּרֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל", שזה מורה על קדושה יתירה, שלכן אסור לאף אחד ליהנות ממנה; אבל לאידך גיסא - מעשיה בחוץ דוקא, "מחויץ למחנה" (מחויץ לירושלים), שזה מורה על פחיתות הקדושה, שהרי בירושלים יש קדושת המקום, כדברי המשנה "עשר קדושות הן כו'", מה שאין כן מחויץ לירושלים.

ולכאורה הרי זה דבר והיפוכו: מחד גיסא - דרגא הכי נעלית בקדושה, ולאידך גיסא - דרגא תחתונה ביותר בקדושה!?

אך הענין הוא - שכללות הענין דפרה אדומה הוא ענין של חוקה, שזהו ענין שאינו מובן בשכל, וכמו הענין שמטהרת את הטמאים ומטמאת את הטהורים, ועד ש"אומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה", וגם בני ישראל מודים שאין על זה טעם בשכל, שהרי אין זה באופן שבני ישראל עצמם יודעים את הטעם, אלא אדרבה: זהו בפירוש ענין שאין לו טעם בשכל, וצריך לקיימו רק בגלל שכך צוה

הקב"ה. וכן הוא בנוגע לשני הפכים הנזכרים לעיל, שצריך לשרוף את הפרה כולה, ומעשיה בחוץ דוקא - שזהו ענין של חוקה, שאינו מובן בשכל.

ובענין זה יש הוראה - שגם אלו שנמצאים מחוץ למחנה, דורשים מהם ליתן הכל להקב"ה:

יש יהודים שנמצאים מחוץ למחנה, ואינם ראויים להכנס לבית המקדש - שהרי אפילו הכניסה למלך בשר ודם צריכה להיות בלבושים המתאימים, וכמו שכתוב ביוסף "ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלותיו (ורק לאחרי זה) ויבוא אל פרעה", ואם הדברים אמורים אפילו בנוגע לכניסה למלך גוי, על אחת כמה וכמה בנוגע לכניסה למלך ישראל, להבדיל. ועל אחת כמה וכמה כשצריכים להיכנס למלך מלכי המלכים הקב"ה, להבדיל, בודאי צריכים להיות ראויים לכך.

ואף על פי כן, הנה גם מי שאינו ראוי, ונמצא מחוץ למחנה, דורשים ממנו להתמסר לגמרי להקב"ה וליתן לו הכל, ללא חשבונות, כי, למלך יש שייכות גם אליו, וכמבואר בתניא המשל מ"מלך גדול ורב (ש)מראה אהבתו הגדולה והעצומה לאיש הדיוט ונבזה. . המוטל באשפה, ויורד אליו וכו'", כך, שאפילו בהיותו "מחוץ למחנה", עומד הוא "נוכח פני אוהל מועד", שלכן צריך להיות שריפת הפרה באופן ש"רואה פתחו של היכל" (כיון שכל השערים הם פתוחים), ולכן צריך גם הוא להתמסר להקב"ה וליתן לו הכל, ללא חשבונות. ... כמו כן אין לטעון שהנהגה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, למעלה מהשכל, צריכה להיות רק בעניני תורה ומצוות, אבל בנוגע לעניני מסחר כו', שהם "מחוץ למחנה", צריך להתנהג על פי שכל ועל פי חשבון, מבלי לחשוב אודות הקב"ה - כי, הקב"ה הוא נצחי, ונמצא בכל מקום, גם "מחוץ למחנה"!...

ולכן, גם כאשר נמצאים "מחוץ למחנה" צריך להעלות להקב"ה את הכל, כמו בפרה אדומה: "ושרף גו' את עורה ואת בשרה גו'" - לא רק את הבשר, אלא גם את העור, שאינו ראוי לאכילה להיות דם ובשר כבשרו, אלא יכול לשמש רק בתור לבוש, - אם לבוש מעור דק, שעושים ממנו לבוש לכל יום, או לבוש מעור גס, שעושים ממנו לבוש רק ליום קר ביותר שבו מנשבת רוח מקפיאה, שלכן יש צורך בלבוש עב כדי להתחמם (שהרי יהודי צריך להיות במצב של חיות ותנועה וחמימות כו'), אבל ישנם כמה חדשים בשנה שבהם אינו זקוק ללבוש מיוחד זה, ולא כמו הלבושים שזקוק להם בכל יום, ועל אחת כמה וכמה אכילה ושתייה, שאי

אפשר להתקיים בלעדם (כפי שמצינו בגמרא שיעור הזמן שאדם יכול להתקיים ללא-אכילה-ושתייה) - גם ענין כזה צריכים ליתן להקב"ה.

ועל ידי הנהגה באופן כזה שגם כאשר נמצא "מחוץ למחנה" נותן להקב"ה את הכל - נעשה אצלו ענין ה"קרבן", שהוא ענין קירוב כל הכחות כו' (כלשון הידוע), ועד שמזכה את כל בני ישראל במשך כמה דורות בענין של פרה אדומה.

קטע משיחת ש"פ צו, פ' פרה, כ"ף אדר שני, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תש"ל חוברת ע' 7.

- 1 שמואל-א ז, ט.
- 2 ראה פרש"י יתרו יח, יב.
- 3 פרשתנו ז, ח.
- 4 חוקת יט, ה.
- 5 שם, ג ובפרש"י.
- 6 ראה יומא סח, סע"א ואילך. וש"נ.
- 7 כלים פ"א מ"ו.
- 8 חינוך מצוה שצז. וראה במדב"ר פי"ט, ה. תנחומא חוקת ז.
- 9 פרש"י ר"פ חוקת.
- 10 אם בגלל שדוחפים אותם כו', או בגלל סיבות אחרות, כך, שאין זה באשמתם, אלא זהו אצלם ענין של אונס, אבל בפועל, נמצאים הם במעמד ומצב שמחוץ למחנה.
- 11 מקץ מא, יד.
- 12 פמ"ו.
- 13 חוקת יט, ד.
- 14 ראה זבחים קיג, א.
- 15 ירושלמי נדרים פ"ב סה"א.
- 16 ראה תו"מ סה"מ תשרי ריש ע' קסד. וש"נ.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעי"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה